

JAROSLAV LOPOUR / 14. 7. 2017

Kniha Zpět k českému filmu

Restaurované podoby a návratu k divákům se díky tomuto projektu dostalo kolekci snímků zakladatele české kinematografie Jana Kříženeckého, sociálnímu dramatu *Takový je život* (1929), dramatu *Ze soboty na neděli* (1931), protiválečnému podobenství *Bílá nemoc* (1937), loutkovému *Špalíčku* (1947), přepisu románu Karla Čapka *Krakatit* (1948), adaptaci románu Jaroslava Haška *Dobrý voják Švejk* (1956) a *Poslušně hlásím* (1957), sci-fi *Ikarie XB 1* (1963), muzikálu *Starci na chmelu* (1964), podobenstvím *Postava k podpírání* (1963) a *Případ pro začínajícího kata* (1969), dramatu *Adelheid* (1969), pohádce *Tři oříšky pro Popelku* (1973) a parodii *Adéla* ještě nevečeřela (1977). Tři z těchto zmíněných projektů však ve sborníku *Zpět k českému filmu* nejsou zastoupeny. *Tři oříšky pro popelku* se již roku 2016 dočkaly vlastní knižní komilace, monografie k dílu Jana Kříženeckého je naplánovaná k vydání na jubilejní rok 2018 a snímek *Krakatit* bohužel nenalezl autora studie.

Ve výzkumu se podařilo zaměřit pohled i na opomíjené aspekty a období tuzemské kinematografie. Ať již jde o méně zmapovaná období (dvacátá, třicátá, padesátá a sedmdesátá léta), nástup technických změn (zvuku, barvy, širokoúhlého formátu), žánrovou produkci či o politické okolnosti. I u tolika nesourodých snímků se podařilo samotné studie rozdělit mezi čtyři základní téma, která se stala základem předkládané komilace. Jsou to Politická estetika, Populární kultura a žánrová kinematografie, Technika a estetika a Stylotvorné a estetické funkce scénografie, kostýmu a hudby.

První oddíl se věnuje takzvané politické estetice. Filmový historik Michal Večeřa si všimá, jak němý snímek *Takový je život* se smělými uměleckými ambicemi narazil v době nástupu zvukového filmu na nezájem českých distributorů, kinařů i diváků. Alena Elbelová prošla dobový publicistický diskurs při uvedení divadelní hry *Bílá nemoc* a její následné filmové adaptace. Obě díla se střetla s uznáním i s odsudkem odborných kruhů, ať již pro svá ideologická poselství (pacifismus a odzbrojení versus obrana

státu), ale též pro kontroverzní vykreslení postavy lékaře. Kurátorka Briana Čechová se zaměřuje u filmů *Postava k podpírání* a *Případ pro začínajícího kata* na produkční historii, distribuci a významovou rovinu díla. Publicista Václav Maidl vsazuje drama *Adelheid* do kontextu složitého vývoje a proměny česko-německých vztahů.

V části o populární kultuře a žánrové kinematografii jako první nalezneme text folkloristy a etnografa Petra Janečka. Ten zjišťuje, že Trnka chtěl ve Špalíčku pomocí folklórního špalíčku evokovat nikoliv Alšovo dílo nebo „lidovost“, ale život na české vesnici. Alena Šlingerová chápe snímky *Dobrý voják Švejk a Poslušně hlásím* v kontextu snah o politickou aktualizaci Haškova románu. Ke Švejkovi se ještě vrátila Heike Winkelová s popisem, jak od dvacátých let byla tato literární postava přisvojována různými ideologiemi a jak fungovala v různých kulturních kruzích a médiích. Jakub Jiřiště mimo jiné konfrontuje žánrové konvence sci-fi se socialistickými idejemi a existenciálním rozměrem vesmírného putování ve snímku *Ikarie XB 1*. Historička Martina Winklerová v rámci estetiky a morálky muzikálu *Starci na chmelu* sleduje hlavní motiv díla – střet individualismu a kolektivismu. Posledním ze série těchto příspěvků je text Jonathana Owense, který se pokouší rozluštit principy kombinace rozličných motivů, žánrů, postupů a konvencí v parodii *Adéla ještě nevečeřela*.

Třetí oddíl sborníku přináší texty zaměřené na oblast techniky a estetiky filmu. Kevin Johnson zkoumá, jakým způsobem je v dramatu *Ze soboty na neděli* vystavěna zvuková složka skrze zapojení tehdejších moderních komunikačních nástrojů. Snímek se tak stal symfoníí městské modernity. Do širšího kontextu dějin české kinematografie pak svůj zájem směřují restaurátorka Tereza Frolová a filmová historička Anna Batistová. První popisuje zavádění barevného filmu (systému Agfacolor) ve čtyřicátých a padesátých letech, druhá zase zavádění širokoúhlého formátu.

Závěrečnou čtvrtinu publikace otevírá téma stylotvorné a estetické funkce scénografie, kostýmu a hudby. Markéta Uhlířová se zaměřuje na scénografické pojetí vesmírné lodi a kostýmů v *Ikarii XB 1*. U tohoto filmu si pak Michael Filimowicz všímá jeho hudební stránky. Výklad, jak fungují stylotvorné prostředky u baladické atmosféry *Adelheid*, přináší Pavlína Vogelová. Posledním textem je úvaha mediálního historika Iana Christiena o díle filmového architekta Milana Nejedlého a srovnání jeho práce na titulech *Případ pro začínajícího kata* a *Adéla ještě nevečeřela*.

Každou stať sborníku doplňuje fotodokumentace, bohatý poznámkový aparát a soupis literatury i zdrojů. Vše nakonec uzavírá obligátní seznam zkratek a vyobrazení, rejstřík filmů a jmen, medailonky autorů a shrnutí v anglickém jazyce. Kniha vyšla ve dvou verzích, české a anglické. U každé z nich si čtenář může vybrat ze čtyř různých obálek s odlišnými výjevy z filmů *Bílá nemoc*, *Dobrý voják Švejk*, *Případ pro začínajícího kata* nebo *Adelheid*.

Lucie Česálková (ed.): Zpět k českému filmu: Politika, estetika, žánry a techniky. Praha: Národní filmový archiv 2017. Vydání první, 436 stran.